

Bratři a sestry, slavíme tuto bohoslužbu ve jménu Boha Otce, i Syna i Ducha svatého. Amen

Milost našeho pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Ducha svatého, ať jsou se všemi vámi. Amen

Introitus

Tak musí být povýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Jan 3 kapitola (v.15)

Milí bratři a milé sestry, slavíme dnes bohoslužbu na Květnou neděli. Dnešním dnem začíná pašijový svatý týden.

Píseň: 272,1 – 4 *Jak vítati mám tebe*

<https://soundcloud.com/search?q=jak%20v%C3%ADtati>

Vstupní modlitba (kolekta)

Kriste, připomínáme si den, kdy tě zástup nadšeně vítal v Jeruzalémě. I my chceme dnes ráno slavit tvůj příchod mezi nás, do našeho života, do našich srdcí. Vítáme tě, zpíváme, chválíme. Současně si uvědomujeme, jak je to naše chválení a oslavování pomíjivé. Z těch poutníků, co tě tehdy vítali a mávali ratolestmi, za pár dní nikdo nezbude. Nebo budou volat jiná slova: Ukřižuj ho! Dnes si uvědomujeme, že jsme podobní. Prosíme, přijmi nás i s naší slabostí, přijmi nás i s našimi obyčejnými starostmi i radostmi. Prosíme, otevírej naše srdce, proměňuj naše dny svým příchodem. Amen

Starozákonní čtení

První čtení: Iz 50:4-9a

Panovník Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemdleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci.

Panovník Hospodin mi otevřel uši a já nevzdoruji ani neuhýbám nazpět. Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy,

neukrývám svou tvář před potupami a poplíváním.

Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben.

Blízko je ten, jenž mi zjedná spravedlnost. Kdo chce vést se mnou spory? Postavme se spolu! Kdo bude můj odpůrce na soudu? Ať ke mně přistoupí!

Hle, Panovník Hospodin je moje pomoc. Kdo mě chce obvinít ze svévole? Hle, ti všichni zvetší jako šat, sežerou je moli.

Píseň: 549, 1-3 Chvaliž Hospodina

<https://soundcloud.com/search?q=chvali%C5%BE%20hospodina>

Evangelium Mk 11,1-10

- **1**Když se blížili k Jeruzalému, k Betfage a Betanii u Olivové hory, poslal dva ze svých učedníků
- **2**a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte!
- **3**A řekne-li vám někdo: ‚Co to děláte?‘, odpovězte: ‚Pán je potřeboje a hned je sem zas vrátí.‘“
- **4**Vyšli a na rozcestí našli oslátko přivázané venku u dveří. Když je odvazovali,
- **5**někteří z těch, kteří tam stáli, jim řekli: „Co to děláte, že odvazujete to oslátko?“
- **6**Odpověděli jim tak, jak Ježíš přikázal, a oni je nechali.
- **7**Oslátko přivedli k Ježíšovi, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil.
- **8**Mnozí rozprostřeli na cestu své pláště a jiní zelené ratolesti z polí.
- **9**A ti, kdo šli před ním i za ním, volali: „Hosanna!
- **10**Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, požehnáno buď přicházející království našeho otce Davida. Hosanna na výsostech!“

Kázání

Bratři a sestry, dnes Ježíše vidíme ve chvíli, kdy vstupuje do Jeruzaléma. Sem skoro na samý konec Ježíšovy cesty jsme došli, skoro na konec postního období. Vstupujeme do Jeruzaléma, začíná svatý

týden, pašijový týden. Půst vyvrcholí na Velký pátek. Po něm pak, po čase kdy si připomeneme Ježíšovu smrt, nastane velké a hluboké ticho bílé soboty, po kterém se, dá-li Pán, probudíme do radosti Velikonoční neděle.

Ježíš přichází do Jeruzaléma obklopen lidmi, kteří jdou s ním, následují ho a jsou mu nakloněni. Nevítají ho obyvatelé Jeruzaléma, slávu mu provolávají jeho přátelé, kteří spolu s Ježíšem do Jeruzaléma vstupují. Je to zvláštní průvod. V čele jede muž na oslátku, aby dal najevo právě svým přátelům, kteří od něj hodně čekají, že přichází do Jeruzaléma v míru a pokoji. Ježíš nevstupuje do Jeruzaléma jako dobyvatel, ale jako ten, kdo přináší pokoj, osvobození a radost, těm, kteří o ně stojí. Přestože Ježíš chce lidem přinést pokoj, není to někdo, kdo by na sobě nechal dříví štípat. Umí se rozohnit, rozzlobit, říci z plných plic, co má na mysli – to jsme si připomněli nedávno při čtení evangelia o vyčištění chrámu. **Chrám má být v první řadě místem modlitby. Ježíš tolik nekritizoval obchodování s obětními zvířaty, ne tolik to, co v chrámu přebývalo, ale to, co v chrámu chybělo. Modlitba, vztah s Bohem.** Právě protože je Ježíš sám mužem modlitby, je v srdci pokojný a **miluje všechny lidi**, dokonce své nepřátele a nás vede k modlitebnímu životu, zve nás k životu s Bohem a v Bohu. Čekáme od Ježíše spásu, pokoj a spravedlnost, ale ony nepřichází nějak zvenčí. Ježíš nemění tolik svět kolem nás jako chce působit právě v nás a skrze nás. S námi chce být v živém kontaktu. Působí v tomto světě především tak, že nás proměňuje, abychom my žili láskou a spravedlnost a pokoj v tomto světě působili.

Chrám má být v první řadě místem modlitby. Místem, kde prožíváme vztah s Bohem. Tento vztah nás léčí a posiluje. Z blízkosti Boží a jeho lásky a přijetí čerpáme energii do dalších dní.

Co ale dělat, když je chrám zbořen nebo v této době, kdy jsou chrámy zavřené nebo polozavřené jako náš kostel? kde se nás může scházet jen hrstka?

V 1. listu Korintským píše apoštol Pavel: Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha?“ (6,19)

Ve chvílích či dobách, kdy jsou chrámy nedostupné, jsme apoštolem Pavlem ujišťováni, že naše vlastní tělo je chrámem, že ta pravá duchovní bohoslužba, o níž je v Písmu řeč, je možná tam, kde se právě nacházíme, kde se nachází naše tělo. Zde se skutečně můžeme setkat s Bohem plnohodnotně, tím nejhlubším možným způsobem. Tedy nejen v kostele a nejen v neděli. Není to náhražka, není to nějaké nouzové řešení! V tomto chrámu se s Bohem můžeme setkávat tím nejintimnějším možným způsobem.

Když Ježíš bere při Poslední večeři chléb, říká, že to je jeho tělo pro nás. V pašijích čteme, co to vlastně znamená, že je tu Kristus pro nás. Nahlížíme do hluboké propasti utrpení a smrti. Možná se tohoto tajemství letos dotýkáme víc než kdy jindy.

Ježíš při vyčištění chrámu říká: Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej postavím. (Jan 2,19) To řekl o chrámu svého těla. Nemyslel tím stavbu chrámu, která byla stejně zbořena. Mluvil o svém těle, o kterém píše i apoštol Pavel v listu korintským.

Pašije nám vyprávějí o zboření Ježíšova těla. Tyto události vypadají jako zmaření, zničení, neúspěch, ponížení, jako to nejhorší, co si v životě můžeme představit. V tom samém okamžiku, kdy je tento chrám bořen, ale probíhá ta **největší bohoslužba**, jaká se kdy na tomto světě odehrála. Ježíš tím dokončil své „sebe darování“. Projevil svou **lásku až do krajnosti**, lásku, kterou projevoval celým svým životem, ve všech svých setkáních. V událostech pašijí podává Ježíš to

nejvyšší vyjádření svého postoje, že je zde pro člověka a že se mu chce darovat se vším všudy. Člověk tu slouží Bohu, je to největší bohoslužba, nebo možná spíš Bůh tu slouží člověku – to se zde prolíná. A tak když Ježíš mluví o zbořeném chrámu, vidíme, že přestože je zbořen – nebo právě proto -, probíhá to největší přiblížení se člověka a Boha. To je snad i naděje pro naše neideální, možná pobožené chrámy.

Možná to, v čem žijeme, spíše než nějaký krásný chrám připomíná zbořeníště, možná tak prožíváme sami sebe. Ale právě v nás v každé situaci může proběhnout ta největší bohoslužba, může proběhnout to nejosobnější setkání s Bohem.

Tím, co prožíváme, se dotýkáme i dramatu Ježíšova života. Díky pašijovým příběhům můžeme obejmout svůj vlastní život, jeho zraněnosti, jeho nedokonalosti, jeho poboženosti. Zamilovat si ho. Události Velikonoc nás provádějí naším vlastním životem a jeho příběhy. Mohou přinášet a vrhat světlo do temnot, v nichž se třeba sami ocitáme. Možná jsou ty letošní Velikonoce těm prvním křesťanským Velikonocům v něčem podobné. Vždyť Ježíšovi učedníci je prožili jako my. Rozptýleni, každý sám ve strachu před tím, co přijde. Nevěděli, co se bude dít, jak to vše dopadne. Právě v této situaci k nim začala pronikat zvěst o vzkříšení. Ona je tím největším poselstvím, které o Velikonocích můžeme zaslechnout – Kristus zvítězil nad smrtí.

Kromě bohoslužeb nemůžeme prožívat Velikonoční týden spolu. Už podruhé nebude ve čtvrtek sederová večeře, připomínka poslední večeře Páně. Místo toho však můžeme přistoupit ke svatému týdnu hravě a kreativně.

Můžeme sedět v křesle a poslouchat jejich hudební ztvárnění. Hudba nás může do velikonočního příběhu vtáhnout.

Můžeme si v klidu velikonoční příběh přečíst. Pašije jsou ve všech čtyřech evangeliích, začínají vesměs příjezdem Ježíše do Jeruzaléma. Třeba budete překvapeni tím, jak odlišně dlouhé popisy posledního týdne Ježíšova života jsou. Co všechno se vlastně v rámci toho popisuje a kolik řečí je do kontextu posledního týdne vloženo. Jedním ze způsobů čtení pašijí je tedy soustředit se čtyři dny po sobě vždy na jedno líčení.

Možná vám to čtveré přečtení pašijí bude málo. Potom na to jděte jinak. Srovnávejte, dívejte se, co je na těch samých příbězích stejné a co je jinak. Nejde o to zjistit, proč evangelista něco rozvedl nebo vynechal, ale že to přitáhne naši pozornost, nadchne nás to novým způsobem pro ten příběh a usnadní nám to trávit s ním více času. Čím více času zajímavým a plodným způsobem nad textem evangelia strávíme, tím hlouběji se můžeme dostat. Samozřejmě je možné si to pole rozšířit a zůstat u jednoho evangelia, přečíst ho celé, jako by to byl román, u kterého navíc ještě nevíte, jak dopadne. Markovo evangelium je dokonce napsané tak, aby se dalo přečíst na jeden zátaž, v kuse, bez reklam. Neodcházejte od toho a přečtěte si Marka v kuse.

Nebo můžeme jít opačným směrem a místo rozšiřování si vzít třeba jen jeden úryvek, například Poslední večeři. Podívejte se, jak dlouhá je to scéna, co všechno se v ní říká, co se tam děje, a zůstaňte u ní.

A nakonec, ještě dva tipy.

Zprvė jděte do přírody a buďte tam dost dlouho. Příroda je první Bible. Ta psaná je až druhá verze. Teologicky se tomu říká Zjevení. Prvním zjevením Boha člověku je stvoření samotné. Když Bůh stvořil svět, napsal o sobě první knihu, podal o sobě první svědectví v přírodě se poprvé představil člověku svým dílem. Když půjdete do

lesa nebo na louku, je to to první, co Bůh říká.

A za druhé někomu zavolejte a stravte s ním po telefonu nějaký čas. Potřebujeme se navzájem, potřebujeme o sobě vědět, každý potřebujeme někoho, kdo by s námi ten náš životní příběh sdílel.

Bratři a sestry, kéž s Boží pomocí dobře prožijeme tyto Velikonoce a můžeme se přiblížit o něco více tajemství života. Kéž do tajemství života můžeme zase o něco více proniknout a plněji ho žít.

Modlitba po kázání: Milosrdný a obětavý Bože, prosíme, pomoz nám věřit ti, zvláště, když nám náš život nebo naše životní cesta nedávají smysl. Když nevidíme naději na brzkou změnu, když pochybujeme, když marně hledáme pokoj se sebou a druhými. Děkujeme Ti za to, že nás i v těžkých chvílích neseš a podpíráš a děkujeme za to, že nás učíš vidět svět i sebe nově. **Amen**

Píseň 695,1 – 4 Z přetěžkého kříže

<https://soundcloud.com/search?q=z%20p%C5%99et%C4%9B%C5%BEk%C3%A9ho>

Ohlášky

Na velký pátek budeme společně zde v Kloboukách slavit bohoslužbu v 9.30, když se nic nezmění se slavením svaté Večeře Páně.

Dá-li Pán, budeme stejně tak slavit i Velikonoční neděli. Scházet se stále můžeme jen v počtu 20 ti lidí. Kdyby se nás sešlo více, prosíme, posadte se, kdo můžete, na kůr a i zde dodržujte rozestupy. Díky.

Vydali jsme dubnové číslo Zvonů, velikonoční dopis, prosím, vyzvedněte si ho, kdo Zvony roznášíte. Děkuji.

Dnešní sbírka je určena na potřeby a provoz sboru.

Přímluvy

Králi spravedlivý a tichý, prosíme, veď nás svým Duchem, abychom přijímali tvou pokoru. Dej nám milost, abychom se na Tebe dovedli spolehnout.

Prosíme Tě, požehnej těm, kdo budou ve velikonoční době pokřtěni.

Ježíši Kriste, prosíme, vejdi i do našeho srdce, jako jsi kdysi vstoupil do hradeb Jeruzaléma. Vejdi do našich hradeb, kterými se opevňujeme proti světu kolem nás, kdykoli se bojíme, že bychom se příliš otevřeli, že bychom se stali příliš zranitelnými. Vejdi do našich zdí, které nás svírají.

Prosíme, vstupuj se svým pokojem všude tam, kde je nepokoj, kde lidé jsou lidé zranění na těle a na duši.

Myslíme na všechny lidi, kteří trpí pod násilím a jeho zničující mocí. Prosíme za všechny, kteří ztrácejí své blízké. Prosíme, ať nevíteží nenávist. Prosíme tě o ten zázrak pokoje a míru v tomto světě.

Prosíme tě za nemocné, osamělé kolem nás, za naše blízké, ať tvoje moc a láska působí mezi námi. Děkujeme za to, že smíme poznávat, že k tobě patříme, děkujeme za to, že tvoje láska překračuje všechny hranice.

Prosíme, Bože, dej, ať naše touha nesměřuje do prázdnoty. Otevři naše srdce víře, že Ježíš Kristus přichází i do našeho života. Zachovej nám naději, že se s ním můžeme setkat v jeho slově a znameních jeho blízkosti. Prosíme, vstupuj do našich bolestí, které je třeba uzdravit.

Každý za sebe tě **tiše** prosíme za to, co nám leží na mysli a v srdci...

Společně a nahlas voláme k našemu společnému Otci, Otče náš... amen

Otče náš

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům.

A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království, i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: Včera začali židé slavit svátek Pesach. Ježíš přišel do Jeruzaléma právě aby zde tento svátek slavil. A tak poslyšme spirituál, který nám připomíná Boží moc, která vytrhuje ze zajetí a vede do svobody. **Go down Moses way down to Egypt land Jdi Mojžíši do Egypta a vysvobod' můj lid.. a vyřid' faraonovi: Let my people go – nech můj lid odejít**

<https://www.youtube.com/watch?v=8JNCS27rtQ8>

poslání jak je zapsáno v listu Filipským 2,2-5

dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení, v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu. Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši.

Požehnání

Hospodin Ti žehná a chrání Tě,
Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
Hospodin obrátí svou tvář k tobě a obdaří tě pokojem.
Jděte v pokoji.

Amen

Píseň je zhudebněné požehnání: Bůh Tě provázej na Tvé cestě, ať máš vždy vítr v zádech, na tvá pole padá jemný déšť a na Tvou tvář svítí slunce. A do té doby, než se znovu setkáme, kéž Tě Bůh drží pevně ve své dlani a chrání Tě.

<https://www.youtube.com/watch?v=jitSoszyAh4>